

Valkealan tiedotussota

Valkealan seurakunta valitsi suurella äänen enemmistöllä itselleen kirkkoherran, joka tiedettiin Raamattuun pitäytyväksi mieheksi. Tiedettiin myös, ettei hän tee jumalanpalvelusyhteistyötä naispappien kanssa. Seurakunnan naispapat olivat jo aiemmin olleet hakeutumassa muualle, mutta saivat tästä lopullisen sysäyksen tehdä niin. Nais-teologioiden yhdistys nosti hirmuisen haloon asiasta, ja Valkealassa järjestettiin jopa mielenosoituksellinen kirkosta ulos marssiminen. Lehdistö on lyönyt kirkkoherra Petri Hiltusta kuin vierasta sikaa ja leimannut hänet todelliseksi naisten syrjijäksi.

Tätä kuluneen kesän suosituinta kirkollista mediatapahtumaa voidaan tarkastella monelta kannalta. Voidaan oikeutetusti kysyä, onko korrektaa hakeutua sellaisten työntekijöiden paimeneksi, joiden kanssa ei aio tehdä yhteistyötä seurakunnan tärkeimmässä työmuodossa. Yhtä oikeutettu näkökulma on, että seurakunnalla on oikeus valita paimeensa, eikä siihen ulkopuolisilla pitäisi olla mitään sanomista.

Kristillisen opin kannalta katsottuna kohan on aivan suhteeton ja epäasiallinen. Seurakunnissa on pappeja, jotka opettavat selvästi Raamatun vastaisia oppeja tai joiden elämässä on julkisia eettisiä hairahduksia. Kuka puuttuu näihin ja vaatii tällaisia pappeja toisiin tehtäviin? Tympeältä tuntui lukea Kirkon tiedotuskeskuksen lehdistökatsausta, joka oli ladannut koko tiedotusarsenaalinsa Hiltusen rokottamiseen. Yli 20 sivua aivan samansisältöisiä kirjoituksia Valkealan tasa-arvoloukkauksista.

Hyväksyessään naispappeuden kirkolliskokous hyväksyi myös ponnin, jossa luvataan toimintavapaus ja pääsy kirkon virkoihin myös niille, joilla on perinteinen virkakäsitys. Tähän asti tätä pontta on haluttu enemmän tai vähemmän kirkossamme kunnioittaa. Se joka aina väistyy yhteistyöongelman edessä, on vanhan virkakäsityksen edustaja, ei naispappi. Nyt pontta on vaadittu kumottavaksi tai sen merkitystä halutaan vähätellä. Kirkolliskokouksen asialistalla ei ole koskaan mitään ponsien kumoamisia,

---

joten sitä on turha toivoa. Ponsi ilmaisee pyrkimyksen erilaisten näkemysten ymmärtämiseen ja hyväksymiseen kirkossa.

Suvaitsevaisuutta on aina edellytetty suhteessa niihin, jotka ovat vähemmistössä ja vaarassa tulla muutoin tallatuiksi. Nyt sitä pitäisi osoittaa siihen joukkoon, joka katsoo, että Suomen luterilainen kirkko on poikennut virkakysymyksessä Raamatun viitoittamalta tieltä ja irronnut siitä kaksituhattavuotisesta traditiosta, mistä useat muut suuret kirkot vielä pitävät kiinni. Tämä joukko ei vaadi itselleen suuria oikeuksia, ainoastaan mahdollisuutta toimia tässä kirkossa, jota se rakastaa kaikista sen puutteista huolimatta.

Vanhan ja uuden virkakäsityksen kohtaaminen hiertää tällä hetkellä kirkossamme muutoinkin. Turun tuomiokapituli teki poikkeuksellisen radikaalin päätöksen Mikaelin seurakunnan kirkkoherran vaaliasetteluissa. Se ei hyväksynyt teologian tohtori Pekka Huhtista lainkaan kelpoiseksi hakijaksi. Huhtinen täytti kirkaasti kaikki muodolliset vaatimukset, mutta ilmaisi kantanaan virkakysymykseen, että rajaisi yhteistyön naispappien kanssa seurakunnan hallinnolliseen toimintaan. Seurakunnan oikeus valita pappinsa sopivista hakijoista siis evättiin. Huhtinen on valittanut päätöksestä Korkeimpaan hallinto-oikeuteen.

Samaan kysymysvyyhteen liittyy vielä kaksi hyvin vaikeaa asiaa. Naisteologit jotka eivät halua ottaa pappisvihkimystä, ovat jäämässä kirkossamme vaille mitään virkaa. Lektorin virat näyttävät olevan häviämässä, ellei asiaan saada mitään uutta käännettä. Samoin sellaiset miehet, jotka eivät mene samaan pappisvihkimykseen naispappien

kanssa, ovat jäämässä lainsuojattomiksi. Piispat tekivät hiukan hätäisen päätöksen olla järjestämättä erillisvihkimyksiä tällaisissa tilanteissa, ja siksi monen lahjakkaan ja Raamatun ja tunnustuksen erittäin vakavasti ottavan nuoren tie pappisvirkaan on tukossa.

Lähes kaiken sallivassa kirkossa tarvittaisiin nyt sallivuutta ja ymmärrystä kirkon pitkästä traditiosta kiinni pitävälle virkakäsitykselle. Aika ei hoida tätä kysymystä pois päiväjärjestyksestä. Jos siihen ei löydy rakentavia ratkaisuja, paine kirkosta irtaantumiseen lisääntyy.

22.8.2002

Eero Junkkaala

Arkkipiispan outo lausunto

Arkkipiispa Jukka Paarma kommentoi Valkealan vaalia sanomalla STT:n tiedotteen mukaan, että seurakunnassa pääsi tapahtumaan virhe, koska kirkkoherralla ei ole edellytyksiä hoitaa virkaansa. Tämä arkkipiispan lausunto sisältää kolme suurta ongelmaa. 1. Vanhastaan piispat ovat kunnioittaneet hiippakuntajakoa niin, että kukin vastaa oman alueensa asioista. Valkealan seurakunta ei kuulu Turun arkkihiippakuntaan. 2. Mikä virhe tuli seurakunnan demokraattisessa äänestyksessä? Äänestikö enemmistö väärin? 3. Miksi arkkipiispa puuttuu Raamattuun ja tunnustukseen pitäytyvän kirkkoherran toimintaan mutta ei ole sanallakaan kommentoinut sen papin opetusta, joka kieltää Jeesuksen jumaluuden ja useita muita kristinuskon perusasioita?

EJ